

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

18 de julio - 18. julija 1996

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 27

Joža Markez

Resnica je samo ena

Govor na spominski proslavi v Slovenski vasi v Lanusu

Po pol stoletja komunistične diktature v Sloveniji, ki je bila stalinistično krvoločna, nasilna in krivična, se je slovenski narod zavedel, da je komunizem uničil moralno in gospodarsko vso Slovenijo.

Svobodne volitve pred petimi leti so omogočile, da so zdrave sile slovenskega naroda prodrle z zahtevo po svobodi, demokraciji in samostojnosti slovenske države.

Pravilo, da kdor ima oblast razlagati preteklost, bo usmerjal tudi prihodnost, je omogočilo komunistom, da so se z ustrahovanimi volilci obdržali do danes na oblasti.

Današnje slovenske oblasti bi se morale odpovedati revolucionarnim ciljem in trditvam, ki opravičujejo krvavo preteklost s pisanjem režimskih zgodovinarjev. Okrepiti bi morala demokracijo in odpraviti krivico do drugorazrednih državljanov.

Navodilo, da je napočil čas odpuščanja, sprave in skrbi za narodovo bodočnost, nas ne more prepričati, da bi dopustili, da se zločini revolucije in povojni umori pomejejo pod preprogo z utemeljitvijo, da resnica in pranje umazanega perila škodita ugledu slovenske države v svetu.

Resnica je samo ena, zagovarjanje dveh resnic je posledica dveh različnih fazlag preteklosti. Do danes ni čutili politične volje, da bi oblastniki vsaj z besedo če ne sodnijsko obsodili komunistično tiranijo. Obžalovanje in sprava sta stvari posameznika. Oba prizadeta člana morata iskreno priznati vsak svojo krivdo, da bo njuna sprava res skupno iskanje rešitve za sedanje in tudi bodoče rodove.

Slovenska Cerkev z enostranskimi opravičili nadškofa Pogačnika aprila leta 1977 in metropolita Šuštarja aprila 1990 ni izzvala obžalovanja ljudi, ki so bili odgovorni za nasilje nad slovenskimi duhovniki in verniki. Sedanji oblastniki si laste pravico do svoje razlage resnice o naši polpreteklosti.

Enoumje je zastupilo srca ljudi v Sloveniji in si prizadeva, da uveljavi mnenje, da razprave o naši preteklosti niso v korist slovenskemu narodu, ker odpirajo stare rane. Tiste rane, ki še niso bile nikoli zacepljene in še danes krvavé. Kljub vsemu krivicam in težavam, ki se še gode doma, pa nam nedavni obisk svetega očeta v Sloveniji daje novo upanje. Upanje da bo tudi Slovenija na priprošnje naših mučencev našla pot do krščanskih kreposti, moralnih vrednot in zgodovinske resnice. Pričakovati smemo, da bo več kot 300.000 udeležencev ob srečanjih s papežem obrodilo duhovne sadove in mlačne približalo Bogu in Cerkvi.

Slovenija je doživela triumfalno cvetno nedeljo in papeževim govorom navdušeno pritrjevala. Bog daj, da v bodoče ne bo spet prevladal duh materializma in sovraštva do vsega, kar je božjega, in se povrnil „križaj ga“ velikega petka.

Zadnja naša misel naj velja padlim in umorjenim sestram in bratom, našim soborcem, narodnim in krščanskim mučencem, ki so v najtemnejši dobi naše nedavne zgodovine izgubili življenja. Kdo od njih je bil večji ali manjši v delu, trpljenju, veri in smrti ve le Bog.

V krvavi daritvi za Boga in slovenski narod pa so vsi postali veliki in za vedno naši.

Parlament reže Drobniča

11. julija je matična parlamentarna komisija sprejela sklep, da v parlamentarno proceduro predloži predlog in razpravo o zamenjavi generalnega državnega tožilca Antona Drobniča. Gre za nadaljevanje seje parlamentarne komisije za volitve in imenovanja, ki sta jo 2. julija letos ustavila dr. Jože Pučnik (SDS) in Štefan Kociper (SKD), češ, da proceduralno ni bila korektna. Danes so poslanci stranke slovenske pomladi uprizorili obstrukcijo in niso sodelovali pri

glasovanju, vendar je levica uspela zbrati večino glasov in predlog tudi izglasovala.

Isti dan je DZ zasedal do 0.30 zjutraj in izglasoval sklep, da ne bo štirih referendumov o volitvah in načinu volitev jeseni, temveč, da bo šlo za en referendum s štirimi vprašanji. Na ta način skušajo neutralizirati Janšev predlog, ki ga je podprlo preko 40.000 podpisnikov.

Od dopisnika v Sloveniji
po internetu

DVE OBTOŽBI

2. julija je nacionalna televizija objavila novico, da naj bi na zagovor pred sodišče za zločine med vojno stopil Vinko Levstik. Čeprav je bil pregon zaradi pomanjkljivih dokazov enkrat že zaustavljen, sta zdaj zasebno tožbo vložili mati in hči nekega partizana, ki naj bi ga Levstik umoril nekje pri Velikih Laščah. To naj bi storil potem, ko je bil ta ujet, njegova žena naj bi se tega še živo spominjala. Levstika na obravnavo ni bilo, pravzaprav je bila obravnavo preložena, saj se je Levstik skliceval na dejstvo, da je imel od obvestila do obravnave premalo časa, da se na obravnavo ni mogel do-

bro pripraviti. Dejal je tudi, da se ne izmika in je na drugi rok pripravljen priti, saj je kot nekdanji vojak discipliniran. Glede samega dogodka oziroma uboja tistega partizana je dejal, da se ničesar ne sramuje in je ponosen na to, da se je uprl komunističnim razbojnikom.

Danes je vnovič stekla tudi polemika v zvezi z generalnim državnim tožilcem Antonom Drobničem. Komisija pri Državnem zboru je želela državnemu zboru predložiti v postopek njegovo razrešitev. Komisija tega ni uspela storiti, ker sta se člana komisije in poslanca dr. Jože Pučnik ter Štefan

Zgodilo se je v Sloveniji

Zadnja številka Slovenca?

V torek, 16. junija dnevnik „Slovenec“ ni izšel. Že več dni se je govorilo, da je v finančnih in organizacijskih težavah ter so uslužbenci grozili s stavko, če jim ne izplačajo zapadlih doklad in plač, (kot smo že objavili). Nekateri iz vodstva so bili mnenja, da naj gre dnevnik v stečaj, da pa bi SKD pričela z novim časopisom. Škoda bi bilo, če bi edini slovenski dnevnik, ki ni levičarsko usmerjen, prenehal izhajati, ker bi tako slovensko javno mnenje ostalo popolnoma pod vplivom levičarskih medijev. (vštevši RTV, kjer so odločnega protikomunista Žarka Petana prisilno upokojili.)

Seminar slovenskega jezika

Na Filozofski fakulteti se je začel seminar slovenskega jezika, kulture in literature, ki ga prireja oddelek za slovanske jezike FF. Udeležuje se ga 130 tujih slavistov iz 16 držav. Tema letošnjega seminarja je Slovenski jezik, literatura in kultura in slovanski svet — medsebojni stiki in vplivi. Začela pa se je tudi 15. poletna šola slovenskega jezika, ki jo oddelek za slovanske jezike in književnosti FF prireja za vse tiste tuje študente, ki bi se radi učili slovensko. Na dvo- ali štiritedenske tečaje slovenskega jezika se je letos prijavilo 105 tujih študentov različnih smeri iz 25 držav iz vseh petih celin.

Nasledstvo Jugoslavije

V Bruslju sta se na tretjem krogu pogovorov o pravnem nasledstvu nekdanje Jugoslavije sestala vodja slovenske pogajalske skupine Miran Mejak in pogajalec mednarodne skupnosti sir Arthur Watts. Dr. Mejak je povedal, da se Slovenija pri vprašanju nasledstva zavzema za to, da bi mnenja, ki jih je o nasledstvu po razpadu nekdanje Jugoslavije sprejela t. i. Badinterjeva komisija, oblikovali v obvezna stališča, ki bi jih moralo spoštovati vseh pet držav naslednic, torej Slovenija, Hrvaška, BiH, ZRJ in Makedonija. V zvezi z zahtevami ZRJ, da bi se pri reševanju vprašanja nasledstva odstopilo od nekaterih načel Badinterjeve komisije, je Mejak poudaril, da je „cena, ki jo zahteva Beograd, za Slovenijo popolnoma nesprejemljiva“. Slovenska pogajalska skupina je predlagala, naj bi pred podpisom sporazuma o ureditvi vpra-

Kociper sklicevala na nekatere pravne nepravilnosti v postopku, zaradi česar je morala komisijo preložiti sejo.

Kampanja proti Drobničju poteka že dalj časa, začeli pa so jo ZLSD (komunisti) češ, da Drobnič malomarno opravlja svoje funkcije, zlasti pa, ker ustavlja postopke zoper „sodelavce okupatorja“. Takšne izjave ciklično daje tudi Zveza borcev (partizanov), ki referenčno predstavlja volilno bazo ZLSD. Drobniča so vprašali, kako to komentira, pa je dejal, da ne komentira, saj postopek še ni bil sprožen in ga zato ni. Ko bo, bo zahteval dokaze za očitke, saj so obtožbe hude; pravno pravilo pa je, da mora krivdo dokazovati tisti, ki obtožuje, in ne tisti, ki je obtožen. Zato se bo branil šele, ko bo nekdo svoje trditve dokazal.

Od našega dopisnika v Sloveniji
3. julija

šanja nasledstva nekdanje Jugoslavije od Beograda zahtevali, naj vsa blokirana devizna sredstva nekdanje zvezne države nakaže na osebni fiduciarni račun. Ta sredstva bi si naslednice razdelile takoj po podpisu sporazuma.

Vizumi za Bosno

Vlada RS je obravnavala nedavno uvedbo vizumov za državljane BiH pri vstopu v Slovenijo in v zvezi s tem sprejel dva ukrepa: izdala je navodilo diplomatsko konzularnim predstavništvom o izdajanju večkratnih vizumov z veljavnostjo enega leta za poslovneže iz BiH; z drugim ukrepom pa je ukinila vizume za imetnike diplomatskih in službenih potnih listov BiH in za vse tiste državljane BiH, ki imajo v potnem listu delovno dovoljenje ali objavljeno stalno bivanje v eni od drav članic EZ.

Kot poročajo, je vlada BiH na seji, ki jo je vodil premier Hasan Muratović, sprejela odlok o uvajanju vizumov za vstop slovenskih državljanov v BiH. RTV poroča, da slovenski državljani vizume za vstop v BiH potrebujejo od 10. julija letos dalje.

Prometni koridor

V Bruslju se je sestel posebni odbor za peti prometni koridor EZ, ki poteka od Trsta prek Kopra in Ljubljane do Budimpešte, od koder se ena smer nadaljuje proti Slovaški in druga proti Ukrajini. Ugotovili so, da izvedba del na tem projektu zelo uspešno poteka.

po STA

Slovenija in Avstrija

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je sprejel delegacijo Slovencev z avstrijske Koroške, v kateri so bili predstavniki obeh osrednjih slovenskih organizacij pod vodstvom Marjana Šturma in Nanija Olipa. Povod za sestanek je bil bližnje delovno srečanje predsednika Slovenije z avstrijskim kolegom Thomason Klestilom. Koroški Slovenci so predsednika Kučana seznanili s svojimi ocenami položaja slovenske manjšine v Avstriji in pričakovanji za prihodnje.

Pozneje pa je ob srečanju z avstrijskim predsednikom Thomason Klestilom na Bledu slovenski predsednik Milan Kučan dejal, da je na Karavankah le še geografska meja med Slovenijo in Avstrijo, ni pa več politične meje. Predsednika sta poudarila, da glede ključnih vprašanj v dvostranskih odnosih med državama ni razlik ter se dotaknila tudi položaja slovenske manjšine na Koroškem. Nato sta se v Osojah v Avstriji udeležila slovesne otvoritve Koroškega poletja.

Kot praktičen zgled za sožitje sta ministra za notranje zadeve Slovenije in Avstrije Andrej Šter in Einem Caspar na slovesnosti na avstrijski strani mejnega prehoda v Šentilju podpisala protokol o predvidenih ukrepih za zagotavljanje tekočega prometa na mejnih prehodih med državama. Protokol predvideva za vstop v Avstrijo posebno kolono za slovenske državljane, hkrati pa bodo lahko v Avstrijo vstopali tudi v koloni, ki je namenjena za avstrijske državljane.

po STA

Proslavavitvi pete obletnice slovenske neodvisnosti

SAN MARTIN

V petek, 5. julija, se je v dvorani Complejo Cultural Plaza v San Martinu vršil koncert, ki ga je priredila občina omenjenega okraja kot prispevek k proslavi pete obletnice razglasitve neodvisnosti Republike Slovenije.

Dve zastavi sta krasili oder: slovenska in argentinska.

Nastopili so: godalni kvartet in dva kvinteta na pihala. Za tem pa je nastopil Mladinski orkester občine San Martín pod vodstvom stalnega dirigenta Armanda Celana in dirigenta Daniela Batistta. Po končanem zelo mnogoličnem in zanimivem sporedu koncerta je Mladinski orkester izvedel slovensko državno himno, kateri je vse občinstvo v dvorani stoji prisluhnilo. Bil je povabljen tudi veleposlanik Republike Slovenije prof. dr. Janez Žgajnar, ki pa se zaradi drugih obveznosti ni mogel udeležiti slovesnosti.

Pojasnimo, da je bil Mladinski orkester ustanovljen pred enajstimi leti in lahko rečemo, da se dobro razvija in izpopolnjuje. Zlasti je treba čestitati pihalom.

Posebno priznanje gre županu okraja San Martín, notarju Antoniju C. Libonatiyu in občinskim uradnikom, ki z vnemo skr-

bijo za kulturo v tako pomembnem industrijskem okraju.

Želeli bi, da bi se kulturno sodelovanje slovenske skupnosti z občino San Martín nadaljevalo, ker smo opazili ne samo dobro razpoloženje v tej smeri, temveč ker so nam občinske oblasti izrazile željo, da bi se kulturni stiki poglobili in bili bolj pogosti. Udeleženc

BARILOCHE

25. junija ob obletnici slovenske samostojnosti, smo na Trgu narodnostnih skupin dvignili slovensko in argentinsko zastavo ter odpeli obe himni. Prisostvovali so zastopniki občine in drugih oblasti, pa prijateljske narodnostne skupine s svojimi zastavami in v svojih narodnih nošah.

Priložnostni nagovor je imel na skrbi Milan Magister, ki je v kratkih besedah orisal slovensko zgodovino od osmega stoletja do današnjega dne, pa se je zahvalil Argentini za gostoljubje pred petdesetimi leti.

Po proslavi na Trgu narodnostnih skupin so bili prisotni povabljeni na prigrizek in kozarec vina v novih prostorih Planinskega Stana.

V. A.

Peterle na Češkem

Na povabilo fundacije za mednarodne študije, ki ji načeljuje prof. Zbigniev Brzezinski, se je predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle v gradu Vilemov blizu Prage udeležil mednarodne konference o varnosti v srednji Evropi. Popoldan je Lojze Peterle na okrogli mizi o širitvi Nata govoril o slovenskih pogledih in izkušnjah pri vključevanju v evropske varnostne sisteme.

Slovenščina v Avstriji

Kulturno društvo ČLEN 7, ki je osrednje društvo avstrijskih štajerskih Slovencev, je objavilo podatke šolskih oblasti o večanju zanimanja za učenje slovenščine na osnovnih šolah ob avstrijsko-slovenski meji.

Prijavljenih je okoli 150 šolskih otrok, okoli 400 ljudi pa obiskuje jezikovne tečaje po raznih krajih avstrijske Štajerske, vključno v mestu Gradec.

Združenje pomladnih strank — je nekaj nemogočega?

Slovenija se nahaja pred bližajočimi, usodnimi volitvami — pred odločilno izbiro: ostati pri starem političnem istemu, ali se odločiti za temeljito spremembo z izkoreninjenjem privilegiranih postojank proslulega komunističnega režima. Po vsem, kar smo Slovenci prestali in doživeli, bi bilo pričakovati od demokratičnih, takoimenovanih pomladnih strank podreitev svojih „neomajnih“ stališč skupni narodovi blaginji in njih povzpetje na skupni imenovalec. Toda nič kaj takega se še ni zgodilo!

Kljub raznim zagotovitvam o medsebojnem spoštovanju slišimo in beremo v tej predvolilni retoriki raznovrstne očitke na račun te ali one pomladne stranke: „Biti v koaliciji s prenovitelji — je navadno izdajstvo“, „prvak sorodne stranke je bil član komunistične partije“, „minister somišljenik pomladne stranke je kockavec“, „ona stranka nabira samo leve glasove“ itd. Pri vsaki izstrelitvi tovrstnih puščic se človek nehote vprašuje: Ali ne koristi tako podzavestno ali morda celo zavestno podžiganje medsebojnega nezaupanja, sumničenja in podtikanja zgolj tistim, ki so nam vladali 50 let in delajo to še danes? Ali ni nevarno s takim medsebojnim očrnjevanjem povzročiti zmedo, brezbržnost, politično otopelost, kar bi utegnili dovesti do znatnega osipa volilcev pri vseh teh strankah? Ali se zavedajo prvaki omenjenih strank, da bodo spričo razdvojenosti primorani še nadalje deliti oblast s silami

prejšnjega totalitarnega režima ali pa ostati v večini slabotni opoziciji?

Dosežen je bil tisočletni sen — vzpostavitev lastne države. A vse kaže, da Slovenci tega zgodovinskega dosežka ne znamo dovolj ceniti. Edinstvena prilika za utrditev te mlade države in usmeritev v zares demokratično pravno urejeno državo, bo zamujena — prav zaradi nesporazumov in medsebojnih strankarskih trenj. Le kako naj bo premoščen prepad med dvema glavnima taboroma iz dobe komunistične revolucije in uresničena sprava, ko pa ni znakov zblizanja niti pri stranki z istimi demokratičnimi težnjami, ali celo s krščanskimi nazori. Naj torej v tej naraščajoči predvolilni mrzlici voditelji pomladnih strank dobro razmislijo in pretehtajo vse možnosti skupnega nastopa pri volitvah. Le tako ne bo treba prisilno sestavljati dvomljivo vladno koalicijo!

In le tako bo dana tudi možnost preprečevanja stalnega preglasovanja številčno šibkejših demokratičnih strank v državnem zboru. Eno je gotovo: Volilni rezultat bo nedvomno odvisen od enotnega nastopa ali razcepljenja demokratičnih strank. Za morebitni porazni volilni izid tedaj ne bomo mogli dolžiti samo leve „prenovitelje“. Odgovornost bo padla tudi na vodilne, odločujoče demokratične osebnosti! Se voditelji slovenske pomladi tega zavedajo?

Tone Šušteršič

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Antonio Mizerit

Precej tesno in napeto je bilo ozračje zadnji teden, ker so se drug za drugim vrstili razni problemi. Dejansko jim vlada kar ni bila kos, in tako je javnost dobila vtis, da tisti, ki bi morali sukati krimlo, sami ne vedo, katera je prava smer. Priznati pa je treba, da so bila vprašanja tako raznolika in zapletena tako globoki, da se ni čuditi vladni reakciji.

MINISTRI PADAJO

Pravzaprav je padel samo eden, a kateri drugi mu lahko še sledi. Padel pa je najmanj pričakovani. Gre za pravosodno ministrstvo. Doslej ga je zasedal Rodolfo Barra. Marsikdo z njim ni bil preveč zadovoljen, zaradi njegovih osebnih značilnosti, a dejansko ni imel pravega nasprotja niti med politično opozicijo. Kar naenkrat pa je padel v nemilost — pri židovski skupnosti. V javnosti se je namreč razvedelo, da je v mladih letih bil član neke filonacistične organizacije.

Dejansko je nastal najprej razkol v sami židovski skupnosti. Nekateri so trdili, da to pravzaprav ni tako hudo, da nobeno poznejše dejanje, zlasti ne v dobi njegovega delovanja kot pravosodni minister ne kaže kake protijudovske ali pronacistične težnje. A nad „golobi“ je zmagala večina „sokolov“, ki so imponirali svoj načrt splošne mobilizacije ter internacionalizacije problema.

Vlada je hitro reagirala. Sam predsednik Menem je zadevo rešil tako, da je enostavno ministra prosil za ostavko, na njegovo mesto pa imenoval drugega. Novi je dr. Elías Jassan, ki ima dve zanimivi značilnosti: po rodu je Jud, po rojstvu pa iz La Rioje, predsednikove rodne province. Seveda, mislim da ni treba še posebej poudarjati, da politično pripada najčistejšemu menemizmu.

Dogodek je zanimiv, pa naj ga gledamo iz katerega koli zornega kota. Kaže, kdo pravzaprav suče niti oblasti, kadar gre za določene zadeve. Primerjajmo le, kako hitro je padel pravosodni minister, in vprašanje obrambnega ministra. Upoštevajmo, da delovanje obrambnega ministra v zvezi s tihotapljenjem orožja na Hrvaško in v Ekvador raziskuje sodna oblast, da minister ni tako nedolžen pri vsej zadevi, da njegovo odstavko zahteva združena opozicija v parlamentu in da na kako konkretno gesto v tem smislu pričakujejo vedno manj potrpežljivo tudi v bratskem Perúju, in da tu ne gre za „mladostne grehe“, marveč za konkretna dejanja ali opuščanje dejanj v izvajanju obasti...; in vendar obrambni minister doslej še vedno sedi na svojem mestu (koliko časa še?), zadeva pravosodnega ministra pa je bila rešena v 24 urah.

KO PADA BORZA

Drug dododek, ki ga je zanimivo primerjati, je povezan z vladnimi računi. Omenili smo že na tem mestu problem državnega deficita. Za letošnje leto je zadevni zakon predvideval, da sme deficit doseči višino le 2.500 milijonov dolarjev. A to vsoto je država dosegla že v prvem semestru, torej 1.000 milijonov več, kot pa je bilo predvideno. To je gospodarsko vodstvo primoralo, da je najprej zaprosilo parlament, naj z zadevnim zakonom dovoli naknadne stroške, po drugi strani pa, da je podvzelo vrsto ukrepov, da račune vsaj nekoliko uredi.

Ti ukrepi, ki jih je napovedal pretekli teden gospodarski minister, so raznoliki. A primerjajmo dvojje izmed njih. Najprej je vlada odločila, naj vodstvo borze na inve-

sticije, ki jih finančni krogi tam izvajajo, odtrga „davek na bogastvo“. Ta davek so napovedali, a kaj malo nabrali, saj se večina „bogatih“ sploh ni predstavila. Ko pa je borza pričela odtrgovati zadevne procente, je večina finančnikov „pobegnila“ v druge države in je borza tri tedne nevzdržno padala, je vlada omenjeni dekret preklicala. Drug ukrep pa je bil, da se odvzamejo družinske doklade vsem, katerih plače prese-gajo 1000 pesov, s čimer namerava vlada prihraniti kakih 800 milijonov; in še, da se „boni za prehrano“ katere mnogo podjetij daje uslužbencem kot nagrado, vključijo kot del plače in se nanje plačuje pokojninska pristojbina, s čimer računajo, da bodo nabrali kakih 700 milijonov. Tega dekreta pa niso preklicali, kljub hudemu odporu vsega sindikalizma in splošni nejevolji. Tu se vidi, kdo ima dejansko oblast v rokah.

IN ŠE...

• Novic je bilo ta teden precej, tudi v zvezi z atentatom na hišo predsednikovega brata senatorja Menema. Aretirali naj bi enega izmed napadalcev (ki je bil ranjen v hrbet) in ugotovili, da so četverico sestavljali poklicni roparji. A to ni mnogo pomagalo pri razjasnitvi celotne zadeve, ker je mnogo nerešenih vprašanj in večina opazovalcev ne verjame teoriji „poizkusa kraje“ in niti ni jasno, ali se je aretirani sploh udeležil napada.

• Prej smo omenili židovsko skupnost. Sodnik, ki raziskuje atentat na sedež židovske socialne organizacije AMIA, ki je bil izveden pred dvema letoma, je ukazal zapor skupine članov provincijske policije. Domneva, da so bili soudeleženi predvsem kar se tiče dobave vozila, s katerim je bil atentat izveden. Med osebe, ki jih v zvezi s tem raziskuje, je sedaj padel tudi državni poslanec Morello, ki zastopa provojaško stranko MODIN, vendar mu doslej niso mogli še ničesar dokazati. Ko že govorimo o MODINU omenimo, da je kot stranka skoraj popolnoma propadel, celo v parlamentu še tisti maloštevilni poslanci, ki jih ima, nastopajo že popolnoma ločeno, ker so bistveno sprti med seboj.

• Glede tihotapstva orožja, ki je tudi vedno na dnevnem redu, omenimo, da je neko urugvajsko podjetje, ki je bilo udeleženo pri izvozu, sedaj javilo, da ima v neki severnoameriški banki naloženih 400.000 dolarjev, in da „ne vedo“, kako in kaj s tistim denarjem. Vlogo je izvršilo argentinsko podjetje Fabricaciones Militares in je vsota polovica tega, kar legalno pripada prekupčevalcu orožja, ki je bilo domnevno izvoženo v Panamá, a končno šlo na Hrvaško. Podjetje je ponudilo sodniku, da ta denar vrne. S tem smatrajo, da skuša preprečiti, da bi zadevo pričelo raziskovati kako severnoameriško sodišče. Pač vedo, da v ZDA drugače kuhajo kot pa v Argentini.

• Mesto Buenos Aires ali bolj točno novoizvoljeni možje in žene se pripravljajo na ustavno dobo. De la Rua, ki bo prvi svobodno izvoljeni mestni župan, bo nastopil 6. avgusta. A dokler vse ustavno mestno življenje mirno steče svojo pot, bo še precej zapletov in spotik. Ni najmanjša zahteva, ki jo radikali sedaj postavljajo, da bi prevzeli vlado mesta brez ogromnih dolgov, ki so jih napravile dosedanje uprave.

Prilичno trdijo, da je te uprave imenovala zvezna vlada in da mora ta vlada odgovarjati za nakopičeni deficit. Nekaj podobnega je bilo že v primeru Ognjene zemlje. Ko se je z „narodnega teritorija“ spre-menila v provinco, je zvezna vlad krila ves dolg. Ga bo tudi sedaj?

SPOMINSKE PROSLAVE

Slovenska vas - Lanús

Ob napovedani uri so se vaščani zbrali v cerkev Marije Kraljice k sveti maši, ki jo je daroval župnik Janez Petek za umorjene domobranci in ostale žrtve komunistične revolucije. Zbranost vernikov pri maši je povzdignilo petje našega mladinskega in cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Francita Pavliča. Po končani službi božji v cerkvi so se rojaki počasi podali v društveni dom, kjer je župnik pred domobranci spominsko ploščo zmolil molitve za rajne.

Drugi del programa spominske slovesnosti se je vršil v dvorani. Tu so pevci uvodoma zapeli Godčevo pesem z naslovom „Ne jokajte“, ki je na vse poslušalce napravil globok vtis. Po pesmi je stopil na oder govornik Joža Markež. Imel je kratek in jedrnat govor, med drugim o naših odnosih do sedanjih oblasti v Sloveniji, katerega večji del objavljamo kot uvodnik.

Naslednja točka programa je bila recitacija „Spomini na preteklost“. Besedilo in režija je bila v večjih rokah mladega Martina Sušnika, ki je napisal pesniško besedilo in sam tudi tekst uglasbil za štiriglasni zbor. Vsebina na kratko bi bila sledeča:

Slovenski emigrant si zamislil v preteklosti in vidi, da „v sencih na mrtvi dolini trupla vojakov leže“. Osamljen v tujini nadaljuje: „Še sam ne vem, če sem doma. Tu sredi tujih pokrajin, v neskončni pampi, razmišljam o stari domovini... še vedno mi v ušesih zvone topov strelj in grmenje gora, kot včasih — pol stoletja nazaj —, ko so me strelj in umori strašili.“

Sledi pesem pevskega zbora:

Večni pokoj jim daj.

In večna luč sveti jim naj.

Po molitvi razmišlja:

En del je odšel, drugi je doma.

*Trpela sta oba
dolgih let življenja.*

*Doma v krivico, trpeli so eni,
domobranci, poklani;*

pod sistemom množično trpljenje.

Tu se vprašuje: „Zakaj podle vesti ne priznajo hudodelstva? Kako je mogoče, da ignorirajo dvanajst tisoč mučencev, ki niso imeli pravega groba?“

Spomin v preteklost:

Tempelj si, Kočevski Rog,

*Duh te pietetni za večno je obdal,
visoka drevesa ti templja so stebri.*

Mladenič (sin emigrantov):

„Rojen sem tu, rastelem tu, tu je moj dom. A čeprav me tukajšnji svet veže na ta pampski jug, me notranji glas še na nek način veže na slovenske pokrajine. Ne bom tajil, da nisem že malo naveličan tega slovenstva, teh stalnih prireditvev... Ne zanikam, da me vedno bolj moti, ko mi ukažejo govoriti po slovensko, saj vedo, da se z materinim jezikom vedno bolj mučim. Vendar, v gotovih trenutkih se zgodi, da mi ta zvestoba domačim idejam znova zaživi v srcu.“

Pesnik zaključuje s triumfalnim pozivom na mladino:

Pomni za vedno, slovenski sin:

če nima važnosti jok,

naj važnost ima vsaj spomin.

Spomin je življenje za pot,

glej v bodočnost.

A nikakor ne zabi,

ne zabi, novi rod.

Vaščani v dvorani so z velikim navdušenjem ploskali in čestitali mlademu umetniku Martinu Sušniku za prelepo domobranci proslavo, ki jo je pripravil za našo vaško skupnost.

Naš dom - San Justo

V nedeljo, 30. junija so se rojaki iz San Justa in bližnjih krajev, ki so organizacijsko, prosvetno in versko povezani s tem krajem, zbrali po slovenski maši v Našem domu k tradicionalni junijski svečanosti, da so ob novi obletnici slovenskega holokavsta s hvaležnostjo v srcih spomnili vseh žrtev komunistične revolucije na Slovenskem.

Spominska svečanost se je začela pri Balantičevem spomeniku, kamor sta zastopnika obeh mladinskih organizacij Pavlinka Zupanc in Dani Zupanc prinesla in položila venec. Predsednik Našega doma Janez Albreht je po uvodnih besedah povabil navzoče, da so skupno zmolili očenaš za večni pokoj vseh padlih. Ostali del programa se je nadaljeval v dvorani. Začel ga je Stane Snoj z govorom, v katerem je v luči zgodovinskih dejstev nakazal, kako visoko ceno je moral slovenski narod plačati svojo „osvoboditev“ okupatorjem in jo še plačuje svojim komunističnim „osvoboditeljem“. Njegov govor objavljamo na drugem mestu.

Nato je sledil na odru oratorij s tekstom, ki ga je priredil Zorko Simčič od avtorjev kot so prerok Ezekijel, France Balantič,

Stanko Majcen in Alojzij Gradnik in mu dal naslov Silno velika vojska.

Začel ga je Mladinski pevski zbor pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar s kantato In odpusti nam! Nato so deklamatorji, solisti in v zboru, podajali pesnitve in se izmenjavali s pevskim zborom v svojih nastopih. Zbor je še zapel Očenaš in kantato Tebi slava! Ko je moški zbor deklamatorjev zaključil pesnitev z besedami: „In so vstali... vstajajo... Naroda zarje se rodé le v noči, njegova rast in moč so žrtvujoči — bolj od življenja smrt je rodovitna...“ je Mladinski pevski zbor s Slomškovo Nebeškim prebivalcem zaključil mogočno akademijo. Režija je bila v večjih rokah Frida Beznika, scenerija, zamisel in izvedba pa Toneta Oblaka s pomočjo skupine fantov. Vsi štirje glasbeni vložki, to je Očenaš, obe kantati iz Debeljakove Črne maše in Slomškova pesem je za to priložnost harmoniziral prof. Ivan Vombergar. Na koncu je vsa dvorana zapela domobranci pesem Oče, mati.

Polna dvorana in balkon pa sta govorila še o drugi pesmi: o pesmi zvestobe do groba — svojim pomorjenim bratom.

S. S.

Slomškov dom - Ramos Mejija

Nedeja, 30. junija je bila v Domu posvečena spomenu pobitih domobranci, žrtvam druge svetovne vojne in komunistične revolucije v Sloveniji. Po sveti maši za duše pokojnih, ki jo je daroval delegat Jože Škerbec, je prof. Neda Vesel Dolenc s pomembnimi mislimi iz pesnikov Debeljaka, Simčiča in Janežiča uvedla in povezovala posamezne točke kratke, a občutene proslave. Pripravil jo je kulturni odsek Slomškovega doma.

Preprosta, a učinkovita scena je ustvarila v navzočih pietetno vzdušje: na temnem ozadju sta žarela vihrajoča slovenska zastava in domobranci grb, obdana s cvetjem. Za uvod sta pred obeležje prinesli goreči sveči Kristina Prijatelj in Francka Tomazin v zastopstvu domobranci mater in žena. Vsi navzoči smo to gesto občutili kot simbolično romanje na toliko neznanih grobov, ki jih skriva slovenska zemlja. Sledila je recitacija Žalost Stanka Janežiča

(Marcel Brula), nakar je Marjan J. Loboda podal pretresljivo pričevanje Milana Zajca Domobranci mati. Večno lepa Lipa zelenela je v izvajanju fantov in deklet pod vodstvom prof. Ivana Vombergarja izzvenela v vsem svojem čustvenem naboju. Lojze Lavrič je nato podal Aleša Gošarja Elegija Slovincem, Metka Tomazin pa Marjete Poznič V nočeh brez spanja.

Pesnik Zorko Simčič je v svojem videnju pred mnogimi leti napisal pesem In nekoč bo... Svečka ob svečki na grobovih v Teharjih, Kočevskem rogu in drugod. In ta nekoč je danes! Tisoči svečk se v teh dneh prižiga v Sloveniji padlim junakom. Simbolično so to ponazorili otroci Slomškove šole, ki so s prižiganimi svečkami obkročili obeležje na sceni in tako počastili njihov spomin. Himna domovinski ljubezni Oče, mati, ki so mogočno zapeli vsi številni navzoči je bila primeren zaključek proslave.

J. T.

Stane Snoj

Zgodovino pišemo z dejanji (1)

Govor na spominski proslavi v Našem domu v San Justo 30. junija

Vsako leto junija, ob spomenu na slovenski holokavst iz leta 1945, ko je bila po dolgotrajnem mučenju pomorjena glavna razorožena domobranci vojska, se spominjamo vseh žrtev komunistične revolucije pri nas, umorjenih med vojno in po njej.

Na ta način izražamo priznanje in spoštovanje slovenskim mučencem od začetka našega begunstva in s tem moramo nadaljevati, kajti hvaležnost naj nikoli ne mine. Posebno pa smo dolžni gojiti spomin na te dogodke, dokler se Slovenija ne opomore od posledic 45-letnega komunističnega terorja, dokler slovenske državne oblasti ne obsodijo zločine, vrnejo žrtvam časti in dajo komunizmu mesto v zgodovini, ki mu gre. Prišel bo čas, ko bodo tisti, ki jih še vedno blatijo s kleveto o izdajcih, proglašeni za mučence. Ne eden, veliko jih bo.

Domobranci, ki je skupaj z vrnjenimi preživeli strahote poti od Jesenic do Kranja in Šentvida, mi je pred leti pripovedoval tele doživljaje iz Škofovih zavodov, kjer je bil zaprt skupaj z drugimi domobranci:

„Imel sem dva prijatelja. Vrevc Marko in Žakelj Tonček sta ležala blizu vrat. Ne vem, ali ju je kdo spoznal, nekoč so ju poklicali in preiskali. Pri enem so našli svetinjico, pri drugem rožni venec. Nazaj so ju privlekli do krvi pretepena. Naslednja noč so ju pa poklicali. Nista se več vrnila. Obadva sta bila mladoletna. To sta brez dvoma mučenca. Takrat sem lezel čez pol

dvorane, da sem prišel do njiju. Bila sta čisto mirna. Sedela sta in povedala, kaj je bilo. Poznal sem oba še kot študenta iz Ljubljane, od mladcev.“

Naj pojasnim, zakaj je rekel: „Takrat sem lezel čez pol dvorane, da sem prišel do njiju.“ Takrat so bili domobranci že tako izstradani, da so nekateri umirali od lakote. On sam je bil tako oslabiljen, da je moral hoditi po štirih. Če se je postavil pokonci, je izgubil vid.

Kdor je bil že po osamosvojitvi v Sloveniji na obisku ali kdor bere časopise od doma, lahko vidi in sliši, da tam navijajo še stare melodije. Da še zmeraj „osvobajajo“ slovenski narod, še zmeraj se gredo heroje in izdajalce, mrtve domobranci še zmeraj oblivajo z gnojnico. Da so jih pomorili, pa nihče ni nič vedel! Uradna zgodovina, pisana na laži, s katero so polnili in še polnijo glave novih generacij, je dosegla, kar je hotela: premnogi Slovenci verjamejo v pravljico, da bi bil še zdaj okupator pri nas, če ne bi bilo partizanov, ki so pregnali in osvobodili narod...

Človek ima vtis, da so pristaši prejšnjega režima popolnoma prepričani, da je slovenska zgodovina zadnjih 50 let že dokončno napisana in da bo takšna tudi ostala. Res da je komunizem propadel, a komunistom se ni nič žalega zgodilo, vse teče lepo kot prej, vsi sedijo na svojih mestih in

se tolažijo: saj ponekod komunisti na volitvah celo zmagujejo.

Ker je konec komunizma, so pa le moralni nekaj storiti. In so storili, kar je bilo najlažje: z zastave so sneli rdečo zvezdo, iz časopisov in knjig črtali besede komunist in čez noč postali liberalci, demokrati. Nehali so govoriti o ljudski revoluciji in po novem revolucije v Sloveniji sploh ni bilo. Res da so imeli nekaj spomenikov, ki so poveljevali revolucijo in njene nosilce, nekaj ulic z njihovimi imeni, nekaj Trgov revolucije, pa saj se da tudi to zamenjati...

Ključno vprašanje za poznavanje slovenske zgodovine zadnjih 50 let je ta resnica o tako imenovani Osvobodilni fronti (OF). Ali je bila OF res narodnoosvobodilni boj ali pa samo krinka za komunistično revolucijo za časa tuje okupacije? To je vprašanje. Osvežimo si na kratko nekatera zgodovinska dejstva, katerim smo bili starejši sami priče.

1. Vedno znova pišejo in govorijo, da je po komunistični partiji Slovenije (KPS) ustanovljena in vodena OF pravzaprav bila

edina odporniška skupina po okupaciji Slovenije aprila 1941. In vendar to ni res! Večina predvojnih političnih strank je organizirala ilegalen protiokupatorski odpor.

Iz katoliškega tabora poznamo naslednje skupine: Slovenska legija, ustanovljena 29. maja 1941, katere prvi vodja je bil Rudolf Smeruš, in je štela 5000 članov. Prebujena Slovenija, ki jo je julija 1941 ustanovil Ivo Peršuh in se je decembra istega leta združila s Slovensko legijo. Slovensko narodno gibanje, ki je družilo visokošolsko mladino različnih svetovnonazorskih pogledov. Prva žrtev VOS-a iz te skupine je bil Fanouš Emmer. Združeni Slovenci, ustanovljena v prvi polovici maja 1941, v kateri sta bila med vodilnimi Andrej Gosar in prof. Jakob Šolar.

Odporniška gibanja nacionalno-liberalnega tabora so pa bila:

Sokolska legija, Mlada JNS, Samostojna demokratska stranka in Stara pravda, katero je vodil Črtomir Nagode in je nastala aprila ali maja 1941.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Gallusov koncert domoljubnih pesmi

V soboto, 22. junija je v dvorani Slovenske hiše pevski zbor Gallus imel koncert domoljubnih pesmi. Posvetil ga je petdesetletnici slovenske države. Posvetilo je bilo razvidno tudi z lesoreza Andreja Makeka, ki je krasil program: ponazarjal je pet mladcev, pod katerimi prepeva zbor. Istočasno je tudi opozorilo na bližajočo se petdesetletnico Gallusovega prepevanja, za katero se dirigentka Anka Savelli-Gaser in pevci že pripravljajo.

V prvem delu je moški zbor zapel: G. Ipavec: Slovenec sem, O mraku, Planinska roža in Danici (solo: Bogdan Magister); A. Nedved: Moj dom mili kraj; J. Aljaž: Soči; R. Simonitti: Lastovkam (solo: Bogdan Magister); A. Hajdrih: Jadransko morje; H. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan.

V drugem delu je mešani zbor zapel: B. Ipavec: Slovenska dežela; Vilhar-Hubad: Po jezeru; J. Aljaž: Slovenska zemlja; A. Kosi: Želja na tujem; D. Jenko: Tiha luna; G. Ipavec: Pozdrav Gorenjski; H. Sattner: Nazaj v planinski raj; J. Skraup: Kje dom je moj? P. Kernjak: Rož, Podjuna, Zila; Treiber-Hubad: N'mav čriez izaro; Jenko-Šijanec: Šumi gozd zeleni (recitator: Boštjan Modic); B. Ipavec: Domovini (solista: Marjeta Gerkman Žagar in Bogdan Magister).

Domoljubne pesmi imajo zagotovljeno in hvaležno publiko. Poslušalci, ki so napolnili dvorano, so s slastjo poslušali vsako pesem in nagrajevali pevce z močnim ploskanjem. Poleg tega, da imaj pesmi svojo lepoto in sta jih zbora občuteno zapela, ni slučaj, da so Jadransko morje in Rož, Podjuna, Zila ter Šumi gozd zeleni in Domovini žele največ odobravanja in jih je zbor moral ponoviti.

Težko je napisati v poročilo kaj novega, posebnega o koncertih tovrstnih pesmi, ker namen koncerta ni v presenečanju nove skladbe ali izvedbe kake težke harmoniza-

cije. Te pesmi priključijo v spomin znane melodije, ki so vsem pri srcu že iz davnih let in so jih tako pevci kot poslušalci slišali iz raznih zborov — pa jih hočejo še enkrat, in še in še... In če je dirigentka Anka Gaser morala moškemu zboru dodati tri alte, je pač morala: hoteli smo slišati (in peti!) priljubljene pesmi, zato je tudi taka „feministična“ rešitev (za to pot!) dobrodošla!

Zbor, ki so semu za to priliko pridružili še nekateri bivši pevci in prijatelji, je izpolnil nalogo. Zdaj ga čakajo vaje za težavnejša dela, s katerimi nam bo v prihodnje postregel kaj manj domoljubnega in bolj svetovljanskega, a z istim navdušenjem in zagonom kot vsa ta dolga leta.

GB

Sporočilo za javnost SKD

Vodstvo SKD položilo venec v Kočevskem Rogu

Delegacija Slovenskih krščanskih demokratov na čelu s predsednikom Lojzeto Peterletom, v njej pa so bili podpredsednik dr. Peter Vencelj, v. d. glavne tajnice Hilda Tovšak, vodja poslanske skupine Nace Polajnar in domači poslanec Benjamin Henigman, je ob šesti obletnici pravne slovesnosti v Kočevskem Rogu položila venec na grobišče pobitih. Za tem si je delegacija SKD ogledala še gradbišče nove cerkve v Kočevski reki. Pobudo za financiranje gradnje te cerkve, kot simbolično oddolžitve za uničenje kočevskih cerkva po revoluciji, so namreč dali Slovenski krščanski demokrati.

Rusija po volitvah

Prve in dopolnilne volitve v Rusiji so dokazale, da se je večina ruskega naroda odločilo za pot v novo in stanovsko demokracijo, za gospodarsko, finančno in socialno preureditev državnega življenja, za svobodo in politični pluralizem. Narod je dal sedanjemu predsedniku Borisu Jelcinu od 100 milijonov volilcev skoro 60%, njegovemu tekmecu G. Zjuganovu z manjšimi strankami pa 40% glasov.

Ocenjevalci političnega vzdušja napovedujejo po Jelcinovi izjavi, „da je v novi družbi prostor za vse“, možnost vladne koalicije raznih strank.

Vladni predsednik Viktor Černomirdin nasprotno izključuje formalno zvezo s komunisti, prav tako imenovanje najožjega Jelcinovega sodelavca A. Lebeda za zveznega podpredsednika. Značilno in politično modro je Jelcinovo opozorilo politikom in narodu: „Dežele ne smemo razdeliti med zmagovalce in poražence. Narod se mora

združiti v novi ideji, to je Rusija.“

Vladni predsednik Černomirdin ne nasprotuje članom raznih strank v vladi, ne ve pa, tako njegova izjava, čemu služi akcija, če sleherni zastopajo le strankine koristi in njihovih predstavnikov.

Med čestitkami Jelcinovi zmagi (Clinton, Kohl in drugi) je značilna izjava francoskega predsednika: „Nova Jelcinova izvolitev je jamstvo miru in varnosti v Evropi.“

Predsednik Ruske federacije ima po ruski ustavi večjo moč kot drugi demokratično izvoljeni svetovni državniki. Določa zunanjo politiko, je vrhovni poveljnik vojske z možnostjo obiti odločbe zvezne skupščine. Zvezna skupščina ga praktično ne more odstaviti. Imenuje tudi vse višje sodnike in državnega tožilca. Njegov uradni sedež je Kremelj, nekdanje bivališče carjev v Moskvi.

-Erne

Novice in komentariji

Slovensko ministrstvo za notranje zadeve je v sredo, 3. julija, prejelo mednarodno tiralico za Nikolasa Omana, Janeza Ravnika in Gorazda Mišiča. Omana italijanski pravosodni organi obtožujejo vpletenosti v trgovino z orožjem in eksplozivom, Ravnika delovanja v kriminalni združbi, pranja denarja ter kupčevanja s ponarejenimi državnimi finančnimi obveznicami, podobno pa obtožujejo tudi Mišiča.

Gre za tistega Omana, ki je v času slovenske desetdnevne vojne Sloveniji ponudil orožje oziroma odkup. Je slovenski državljani, avstralski državljani ter častni konzul Liberije v Sloveniji. Svojo rezidenco ima v graščini Grimsch v neposredni bližini Bleda. Gre za trgovca širokih mednarodnih

referenc, precej je posloval tudi v Rusiji in so ga večkrat videli v družbi ruskega ultranacionalista Vladimirja Žirinovskega.

V četrtek je premier Drnovšek v državni zbor poslal uradni predlog za novega slovenskega zunanjega ministra. Ta naj bi bil Davorin Kračun, nekdanji Drnovškov ekonomski minister. O njem so se LDS in Drnovšek pogajali s SKD. Kaj so se zmenili ni znano, vendar Drnovšek napoveduje pogojno podporo SKD.

Nаш dopisnik v Sloveniji po internetu

MOJE POTOVANJE PO SLOVENIJI (1)

Cilka Lipar — Zveza mater in žena San Justo

V organizaciji in sodelovanju Zveze mater in žena, odsek San Justo, se je pričelo 13. maja 1996 v lepem sončnem vremenu naše nadvse zanimivo potovanje v rodno, sedaj komaj šest let svobodno in neodvisno domovino Slovenijo.

Lepa srebrna ptica nas je ponesla domovini nasproti, ki se je prav v tem času pripravljala in čakala na obisk svetega očeta iz Rima. Po mirnem letu, potem ko smo premaknili kazalce na naših urah za pet ur naprej, smo pristali v večnem mestu Rimu, kjer nas je na letališču sprejel zastopnik slovenske potovalne agencije Kompas. V tem nepopisnem lepem mestu, ki je zaznamovan z dvatisočletno zgodovino krščanstva, smo si ogledali mnoge zanimivosti, muzeje, cerkve in kraje, ki dajejo temu večnemu mestu svoj značilen pečat.

V nepozabnem spominu mi ostaja prisostvovanje na Trgu sv. Petra, ko je sveti oče pozdravil številčne narodnosti, ki so se zbrale na tem velikem trgu. Nikoli ne bom mogla pozabiti, kako nas je sveti oče ogoril Slovence iz Argentine v našem materinem jeziku. Oči so se mi orosile, ko sem ga gledala in poslušala. Hvala ti, sveti oče!

Ta dan smo v hotelu Romulus, kjer smo prenočevali, veselo praznovali 75-letnico našega rojaka Jenka iz Carapachaya.

Potepanje po Rimu je bilo kar prekra-

tko, saj smo že naslednji dan, 16. maja, z letalom Alitalie odleteli do letališča Ronke pri Trstu. Nepozaben je bil trenutek, ko smo zagledali Jadransko morje. Kot da smo že v naši rodni Sloveniji, sem se spomnila pesmi: „Buči, buči morje Adrijansko“. To je bilo moje prvo srečanje s tem morjem, katerega majhen del pripada tudi Sloveniji.

Po pristanku letala v Trstu smo takoj nadaljevali pot z omnibusom skoraj preko cele Slovenije v Maribor, kjer smo se nastanili v hotelu Orel v središču Slomškovega mesta ob Dravi. To je bila po daljšem času spet prva noč v rodni Sloveniji. Koliko veselja in sreče občuti človek v srcu, ko se zjutraj zbudi v naročju mlade svobodne Slovenije. Ta dan, ko je po Sloveniji že vse vrelo do nestrpnosti in priprav na skorajšnji obisk svetega očeta, nam je potekel na izletu po lepi Štajerski. Obiskali smo sv. Lenart, Radgono, Lendavo, Radeno, Ljutomer, Ormož in Ptuj. Ostajajo nam v spominu Slovenske gorice z Jeruzalemom, kjer na terasastih nasadih raste najzlahtnejša kapljica vina, ki ga premore samo Slovenija.

Naslednji dan 18. maja nas je pot peljala v slovenski del Koroške ob Dravi: Dravograd, Ravne ter Celje. To je bil dan, ko je bilo v zraku že čutiti napetost, saj je bil ta dan sveti oče že v Sloveniji. Bila je sobota, živahen promet po cestah je skoraj obstal,

le množica katoličanov je ta dan sprejela papeža Janeza Pavla II. na slovesni maši v Ljubljani. Vsi nestrpni smo ga naslednji dan le pričakali na mariborskem letališču, kamor ga je pripeljalo letalo slovenske Adrie. Sonce je sijalo kot naročeno. Z nepopisno zavzetostjo in navdušenjem je ta več kot stotisočglava množica z največjim spoštovanjem sprejela človeka, ki ni samo poglavar katoliške Cerkve, ampak tudi najvišji politični poglavar Vatikana, ki je med prvimi spriznal novo državo Slovenijo. Ni mogoče z besedami popisati veselja, da imamo v sredi nadomestnika sv. Petra in

lahko je razumeti solze veselja, ki so tekle po razgretih licih vernih in dobrih Slovencev. Veličastno zborovanje s svetim očetom na mariborskem postajališču je trajalo nekaj ur. Kot je prišla se je na večer tudi dostojanstveno razšla vsa ta množica slovenskih katoličanov.

Ta dan po večerji v hotelu Orel je naša Zveza mater in žena sprejela rektorja mariborske univerze dr. Toplaka in dr. Vencelja, državnega sekretarja za Slovence v tujini. Nadvse lep sprejem tega srečanja nam bo ostal še dolgo v spominu.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Slovinci iz Argentine so v Mariboru pričakali papeža

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

BLLED — Na letošnjem že 29. mednarodnem srečanju pisateljev na Bledu so obravnavali teme s skupnim naslovom *Antigona* danes. Udeležili so se ga pisci iz 27 držav. Del programa so namenili okrogli mizi mirovnega komiteja mednarodnega PEN, ki ima sedež v Ljubljani, njen predednik pa je Boris A. Novak. Z rimljanskim rekom Če hočeš mir, se pripravljaj na vojno so obravnavali vojna žarišča v BiH, Čečeniji, Afriki in drugod. Med drugim je predstavnik ruskega PEN Viktor Krivulin predlagal, da bi v duhu sprave in Antigone pripravili v Rusiji srečanje pisateljev iz bivših jugoslovanskih republik, da bi odprli prostor za medčloveške odnose. Novak mu je odgovoril odklonilno, ker je Jugoslavija politično mrtva, njen razpad pa je zahteval tristo tisoč mrtvih in dva milijona beguncev; zato je nesmiselno pričakovati nekako nostalgijo po nekdanji Jugoslaviji. Srečanje mednarodnega PEN je končalo z izletom po Kamniku. Po ogledu raznih mestnih znamenitosti so se ustavili tudi ob spomeniku pesniku Francetu Balantiču.

KOPER — Brž ko je bil odpravljen ekonomski embargo proti ZRJ, je vzpostavila redno zvezo med Barijem (Italija) in Barom (Črna Gora) ladja *Laburnum*. Ladja ima slovenskega kapitana in posadko in sprejme po 1.200 potnikov in 200 vozil. Ker pa je bila vedno polna, so jo zamenjali za drugo, večjo, z imenom *Wisteria*. Uporabljajo jo ne samo Črnogorci in Srbi, ampak tudi Makedonci in Bolgari. Veča se tudi zanimanje za povezavo med Barom in Koprjem: potovanje traja 24 ur in je cenejše in varnejše od potovanja skozi Madžarsko ali po spet odprti cesti Beograd-Zagreb.

SENOŽEČE — Hidrometeorološki zavod Slovenije hoče postaviti radar na Slatno pri Vremščici, 900 metrov oddaljenem hribu. Potrebuje ga za spremljanje vremenskih pojavov v zahodnem delu Slovenije. Senožečani pa se ne morejo sprijazniti z mislijo, da bi živeli v bližini neionizirane visofrekvenčne sevanja. Sicer bi sevanje bilo precej šibkejšo od dovoljenega, a raziskave naj bi pokazale, da puščajo sevanje posledice še v tretji generaciji.

CELJE — Celjsko turistično društvo slavi letos 125-letnico. Za obletnico bodo izdali zloženko z opisom najpomembnejših dogodkov njegove zgodovine. Poleg tega bo izdalo še zloženki o Starem gradu, o kiparstvu na prostem v Celju in nekaj razglednic s stvarmi in novimi celjskimi motivi. Sodelovalo bo tudi pri ureditvi obnovljenega stolpa na Starem trgu.

LJUBLJANA — Mednarodna organizacija za trto in vino (OIV) s sedežem v Parizu je podpisala s Slovenijo sporazum o ustanovitvi mednarodnega centra za senzorično oceno vina. Na podlagi tega sporazuma bo v Sloveniji potekalo šolanje ocenjevanja vin v prvi tovrstni šoli OIV, kjer bodo predavali znani strokovnjaki z vsega sveta. Diplomiranci bodo lahko sodelovali na velikih mednarodnih ocenjevanjih vin.

LJUBLJANA — Slovenija ima osem odstotkov svoje površine zavarovane s posebnimi predpisi, ki varujejo okolje pred uničenjem. Poleg Triglavskega narodnega parka bodo zaščitili tudi Škocjanske jame, Notranjski regijski park, Kočevski park, Pohorje in naravni rezervat Škocjanski zaton v Koprju. V prihodnje bi se zaščiten površina povečala na 20 odstotkov.

LJUBLJANA — V 43 letih je Rdeči križ na krvodajalskih akcijah sprejel 3,6 milijona odvezov krvi in s tem pridobil 1,3 milijona litrov krvi. Zadnje čase je število krvodajalcev malo padlo, ker delavci ne zapuščajo več delovnih mest tako kot včasih.

SEČOVLJE — Slovensko-hrvaška delovna skupina geodetov je končala svoj pre-

gled skupne meje (760 km). Primerjali so geodetske karte in ugotavljali katastrske zapise na obeh straneh meje. Osemdeset odstotkov meje med državama je že usklajenih, deset jih ima manjše, ostalih deset pa večje neuskklajenosti. Še najbolj problematični odsek je pri zaselkih Bužini, Škodelin in Škrile (Mlini). Pri razhajanjih so v veliko pomoč dobri odnosi med župani obmejnih občin.

LJUBLJANA — Slovenski statistični urad se pripravlja na nov način štetja prebivalstva in se prilagaja mednarodnim priporočilom in zahtevam. Do sedaj so šteli za prebivalce Slovenije vse osebe, ki imajo v Sloveniji stalno prebivališče, ne glede na to, ali so zdoma. Po novem naj bi šteli kot prebivalce RS vse, ki v njej živijo neprekinjeno vsaj leto dni, ne glede na državljanstvo in ne glede na to, ali se mude zunaj Slovenije manj kot leto dni. S tem novim pogledom bi po računih statističnega urada število prebivalcev bilo višje za en odstotek v primerjavi s prejšnjim načinom štetja.

LJUBLJANA — Radio Slovenija se je udeležilo mednarodnega festivala radijskih iger *Ostankino '96* z dvema deloma. Apostoli in zbiralci groze je delo Igorja Lokarja, ki je v avtorjevi režiji prejelo prvo nagrado festivala (skupno s poljskim radiom), in je tekmovalo med 57 novimi radijskimi stvaritvami iz 30 držav. Drugo delo, komedija *Francka noče biti Francesca* avtorice Mojce Jan in režiserja Aleša Jana, sta odkupili Rusija in Poljska, pa tudi londonska BBC se je zanimala za adaptacijo scenarija.

NOVA GORICA — Primorsko dramsko gledališče je pripravilo igro *La Nonna* argentinskega dramaturga Roberta M. Cossa. V režiji tudi Argentinca Osvalda Boneta so jo zaigrali na domačem odru, nato pa se odpravili na gostovanja po Sloveniji. Delo je prevedel Igor Lampret, v glavni vlogi Nonne pa je nastopal Stane Leban.

LJUBLJANA — V dvorani SAZU so predstavili drugo izdajo Slovarja beltinskega prekmurskega govora. V njem je kar osem tisoč besed prekmurskega narečja. Za Pomursko založbo je slovar pripravil etnolog Vilko Novak.

LJUBLJANA — Mestni muzej Ljubljana in Cakarjev dom sta pripravila razstavo *Pozdravljeni, prednamci!* Na njej so predstavljene izkapanine, ki predstavljajo Ljubljano od prazgodovine pa do srednjega veka. Kot del razstav je bila predstavitev knjige *Emona in rimska kuhinja*, v kateri je opisanih okoli sto jedi, prilagojene današnjemu okusu. Pravijo, da so takrat jedli meso, zelenjavo in sadje s sladko kislim okusom. Med začimbami in dišavami so najbolj cenili poper.

LJUBLJANA — Na Rakovniku od leta 1992 pripravljajo prireditev za otroke *Črno jezero*. Letošnje je imelo še naslov *Tisoč barv mavrice*, ki so jih otroci pod organizatorji znali poiskati in jih tudi prikleniti na razne površine: na papir, tla, obleko, lase, itd. Okoli tisoč otrok se je pozabavalo z barvanjem, z obmetavajem z baloni, polnimi vode in z ogledom igre *Srečni princ*.

FRANCIJA — Cariniki v Calais in Dunkerque so ob pregledih tovornjakov odkrili pošiljki slovenskih cigaret, ki so jih skozi nizozemsko pristanišče Anvers pretihotapili v London, od tam pa naj bi skozi Francijo prišli v območje proste trgovine Algecires v Španiji. Vsega skupaj so zasegli 26 ton cigaret.

DROBINSKO — Ob Slivniškem jezeru so odprli prenovljeno cesto (kaka dva kilometra), ki je zdaj znana po podhodih za žabe. Društvo *Radoživ iz Žalca* je doseglo, da so pod predeli ceste postavili cevi, skozi katera imajo žabe prosto in neogroženo pot do jezera.

Osebne novice

Rojstva: V družini Jurija Žbogarja in Kristine roj. Policht se je rodila 3. junija hčerka, ki bo pri krstu dobila ime Avguština Belén.

V petek, 12. julija se je rodila **Nadja**, prvorojenka cont. Gregorja Hribarja in lic. Sonje roj. Tomazin.

V Bariločah pa sta se rodila v družini Fabiana Figueroa in ge. Andreje roj. Krajnik dvojčka **Marko** in **Marjan**.

Srečnim staršem naše čestitke!

Krsti: 7. julija so bili krščeni med mašo v cerkvi Marije Pomagaj trojčki: **Matjaž Andrej, Janez Pavle** in **Jože Mihael Filipič**, sinovi Janeza Mihaela ter Silvije Monike roj. Lovšin. Botri so bili Janko Filipič, Nežka Kržišnik, Pavle Filipič, Irena Lovšin,

Tomaž Filipič in Alenka Lobo. Krstil je župnik Franc Šenk.

Krščeni sta bili 7. julija v cerkvi Ntra. Sra. de La Guardia v Palomarju dvojčici **Paloma** in **Milagros García Torales**, hčerka Ricarda in Monike roj. Jerebič.

V cerkvi sv. Jožefa Delavca v Villa Madero je 11. julija župnik Janez Cukjati krstil **Pavla Gabrijela Tundisa**, sina Pascuala in ge. Pavle roj. Cukjati; botra sta Mónica Alejandra Tundis in France Cukjati.

V cerkvi Marije Pomagaj pa je župnik France Cukjati krstil 13. julija **Aleksandra Preglja**, sina Oskarja in ge. Veronike roj. Grabnar; botra sta Karel Pregelj in Marijana Grabnar.

Vsem staršem tople čestitke!

Smrti: Umrli sta ga. **Urška Bevk** (91) v San Martinu in ga. **Cilka Bajuk** v Mendozii.

Naj počivata v miru!

Bariloče

Občni zbor SPD. Dne 22. junija zvečer je tukajšnje Slovensko planinsko društvo opravilo svoj redni letni občni zbor. Poslediči predsednik Matjaž Jerman je podal pregled opravljenega dela, ki je v pretekli poslovni dobi resnično zavzelo velik obseg. Saj je društvo otvorilo bivač „Slovenia“ na Cerro Čapilla in začelo z gradnjo nove stavbe Planinskega Stana, ki je zdaj tudi že dovršena. Poleg tega je bilo treba kot vedno sodelovati pri bariloških slovesnostih, pri folklornih plesnih nastopih in ob pose-

tih slovenskih gostov iz matične domovine. Razume se tudi, da je redno poslovala sobotna slovenska šola. Dosti načrtov je ostalo za prihodnjo poslovno dobo, ko bo vodil društvo sledeči odbor: predsednik Matjaž Jerman, podpredsednik Andrej Duh, tajnik Milan Magister, namestnica Milena Razinger, blagajnik Marjan Grohar, namestnik Marjan Mavrič, odborniki: Dani Pavšer, Blažek Razinger, Boris Kambič, Martin Jerman, namestnici: Alenka in Miki Aršek.

V. A.

Slomškov dom

Očetovski dan

V nedeljo v juniju se v Argentini praznuje očetovski dan, kateremu se pridružujejo tudi tukajšnji Slovenci. 16. junija smo imeli v Slomškovem domu očetovsko proslavo, ki jo je pripravila Slomškova šola od vrtca do zadnjih razredov osnovne šole ter mladina.

Že pred prihodom v dvorano je očete pozdravil napis, ki so ga pripravili otroci iz vrtca. Po sveti maši, ki jo je daroval naš župnik Jože Škerbec, je pela mladina, ki je ob spremljavi kitar in orgel ustvarila posebno praznično razpoloženje. Sledila so

voščila, deklamacije in pesmi naših otrok, katere so skrbno pripravile učiteljice in pevovodje. V imenu šolskih otrok je pozdravila očete in stare očete Erika Ribnikar, v imenu mladine pa jih je nagovorila predsednica Marjana Grabnar. Dekleta in fantje so zapeli šaljivo besedilo, katerega so sami sestavili in ki se nanaša na slavljenje, po melodijah znanih slovenskih pesmi.

Ob zaključku proslave je v imenu Zveze žena in mater prof. Nedá Vesel dodala še nekaj misli, nato pa smo vsi prisotni še z zadnjo pesmijo počastili slavljenje. Odbor staršev je pripravil zakusko, s čimer je ustvaril prijetno vzdušje družabnosti.

San Martín

Zveza žena-mati

V juniju je dr. Jure Rode predaval pri sanmartinski Zvezi žena-mati in sicer o dr. Gregoriju Rožmanu. Opisoval je njegovo trnjevo pōt begunstva, njegov obisk pri papežu Piju XII., ki ga ni razumel. Dolgo je moral čakati na avdienco in papež ne samo, da ga ni razumel, tudi mu je marsikaj očital, vendar je škof Rožman poudarjal papežev razumevanje za Primorje. Zelo ga je bolela prisilna vrnitev domobrancev in pokol.

Kakor je težko sprejel škofovsko službo, je tudi potem daroval vse svoje žrtve Bogu in teh ni bilo malo. Živel je skromno in tudi skromen umrl. Ameriška zemlja ga je sprejela vase, ni več videl ne Slovenije, ne svoje škofije. Na grobu so se ga spominjali pisatelj Mauser in drugi, in njegov spomin je ostal med nami.

Naj mu bo Bog dober plačnik!

Prihodnji sestanek Zveze bo 18. julija ob 18.30 uri. Vabljeni!

LJUBLJANA — 76.552 tolarjev je znašala v Sloveniji, marca letos, povprečna neto plača na zaposlenega. V primerjavi s povprečnimi bruto plačami marca lani so se povprečne bruto plače povečale za 9,7 odstotka, v gospodarstvu za 8,5 odstotka in v negospodarstvu za 11,6 odstotka. Najbolj so se povečale v stanovanjski dejavnosti in sicer za 37,9 odstotka.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije oseo-integrirane; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vomberger - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Slovenski krščanski demokrati

Ob bližajočih se volitvah vabijo člane in prijatelje na

informativni sestanek

21. julija v Slovenskem domu v Carapachayu po sv. maši.

Vabi odbor.

Mutual SLOGA Redni letni občni zbor

bo v nedeljo, 21. julija 1996 ob 10.30 uri v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Capital

Dnevni red: Poročila Upravnega odbora in Nadzorstva; otvoritev reevalvacije Mutualovega premoženja in volitve članov odbora, ki so jim mandati zapadli 30. aprila 1996.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj maša za vse člane SLOGE, ki so umrli med lanskim in letošnjim občnim zborom.

Vsi člani MUTUALA SLOGE lepo vabljeni!

Upravni odbor

Glej prihajamo k Tebi! Zakaj v Ti si Gospod, naš Bog! (Jer 3, 22)

SLOGA se bo spomnila svojih članov, ki so umrli v pretekli poslovni dobi, s sveto mašo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, v nedeljo 21. julija 1996 ob 9.30 uri pred občnim zborom Mutuala SLOGA.

Članice in člani, za katere bomo molili, so: Jože Tušek, Boris Kromar, Stane Mehle, Anton Pustavrh, Francka Oberžan roj. Rupnik, Ana Rupnik roj. Klemenčič, Francka Tomažević, Anton Skubic, dr. Anton Šimenc, Štefan Kavčič, Franc Klemen, Karel Žigart, Albin Opresnik, Jože Vomberger, Pavla Svetlin roj. Krušič, Zofija Benedičič roj. Pograjc, Neža Potočnik roj. Langus, Jože Škrbec, Angela Oman, France Papež, Ivanka Lavrenčič roj. Ilc, Vera Šurman roj. Dermastja, Angela Kovač roj. Habjan, Rozalija Klemenčič roj. Siter, Lojze Roman Reven, Jože Košir, Urška Bevk roj. Ašič.

Vse priporočamo v molitev in blag spomin!

ZADRUGA IN MUTUAL SLOGA

Zvesti domovini in Bogu

44. obletnica Društva Slovenska vas 28. julija 1996.

ob 9.00: slovesna sv. maša v cerkvi Marije Kraljice
ob 12.30: kosilo

ob 16.00: kulturni program: slavnostni govornik: Marjan Loboda; odrska predstava: „Kurent“

ob 18.00: prosta zabava, sodeluje „ZLATA ZVEZDA“
Prijave za kosilo na tel. 202-2095.

SDO

San Martín

SFZ

Vabi na

28. mladinski dan

v nedeljo, 21. julija
spored:

8.00 začetek tekmovanj

8.45 sveta maša

13.00 kosilo

18.30 razdelitev pokalov in prosta zabava

Sodeluje orkester

PORAVNAJTE NAROČNINO!

„Ker je dosegel popolnost, je v kratkem času izpolnil dolga leta; zakaj vseč je bila Gospodu njegova duša“ (Modr 4, 14)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 7. julija pri 22 letih v prometni nesreči zapustil

Aleksander Damjan Grbec

„Gospoda, našega Aleksa si nenadoma poklical iz naše srede. Prosimo te, sprejmi ga k sebi in nas potolaži v naši žalosti!“

Zahvalimo se duhovnikom Jožetu Škerbcu, stricu Mirku Grbcu, Janezu Petku CM, Janezu Malenšku in drugim duhovnikom, ki so molili ob krsti, ter Franciju Pavliču CM za pripravo pogrebne maše in petja. Iskrena zahvala tudi vsem, ki so se prišli osebno posloviti, in tudi tistim, ki so se ga spomnili v molitvi.

Žalujoci: mama Betka, oče Janez, sestre Elizabeta, Rotija, Gizela in Mikaela, bratec Ezekijel, stari starši: Francka, Cilka in Slavko tete, strici, bratranci in sestrične ter ostali sorodniki

Buenos Aires, Zapala, Miramar, Slovenija

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Redacción:

Antonio Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

„Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 19. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta v prostorih Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 20. julija:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. julija:

Obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi v Lanusu.

SREDA, 7. avgusta:

Redni sestanek ZSMŽ z razgovorom o potovanju po Sloveniji z gospema Pavlo Skraba in Mici Malavašič.

PAZIM

starejše osebe ali bolnike
gospa Lučka 764-4030

Bog je ljubezen, zato tisti, ki živi v ljubezni, živi v Bogu in Bog živi v njem. (1 Jn 4-16)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 8. julija popoldan v Gospodu zaspala naša draga mamica, babica in prababica

Cecilija Radej por. Bajuk

Naslednjega dne smo jo položili k zadnjemu počitku na pokopališču Parque de Descanso v Mendozii.

Posebna zahvala mendoškemu dušnemu pastirju Jožetu Hornu za pogrebno sveto mašo ter molitve in prisrčne besede in molitve na pokopališču; župniku Ivanu Tomažiču za poslednje olje in Stanetu Grebencu za poslovilne besede ob grobu.

Žalujoci:

Sinovi: Marko, Božidar, Jure in Andrej;
snahe: Vera Ašič, Cvetka Grintal, Liliana Böhm in Katica Grintal;
svak Marko s sinovi;

vnuki: Marko z ženo Lidijo, Alenka z možem Davidom, Jure z ženo Liliano, Tine, Marjana, Ivan, Veronika, Cecilija z možem Martinom, Marta, Milena, Marija Elena, Martin Pablo, Marija Inés, Anita Tatjana, Andrej in Nataša;
pravnuki: Facundo, Lucija, Avguštin, Cecilija, Emiliano in Anita;

nečaki: Radej, Kunej in Senica
in ostalo sorodstvo.

Mendoza, Buenos Aires, Ljubljana, Dovško, Brestanica, Pariz, Washington D. C.